

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 7610

гр. София, 11.09.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 11.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **2559** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.213а, ал.2 АПК.

Постъпила е частна жалба от И. М. Б., чрез адв. П. С. от САК, против разпореждане за издаване на изпълнителен лист с дата 15.05.2023г. на АССГ, като се иска обезсилване на издадения изпълнителен лист по делото и издаването на обратен такъв в полза на молителката и за сумата от 2866,34лв, като недължимо платена сума, респективно при условията на алтернативност, обратен изпълнителен лист само за сумата от 1800 срещу Агенцията да социално подпомагане , ведно със законната лихва, считано от 10.08.2023г.

Частната жалба е редовна, доколкото са приложени документ за държавна такса в размер на 30 лв. и пълномощно за адвоката, писмени доказателства.

От фактическа страна са изложени доводи за извършено доброволно плащане на на 27 април на задължението на Б., произтичащо от осъдителния диспозитив на окончателното Решение № 4344/25.04.2023г. по адм.д. 9672/2022г. на Върховен административен съд - 1800 лв. за разноски за двете съдебни инстанции, като се претендира, че сумата е платена по обявена банкова сметка на агенцията. Три месеца по-късно, Б. установила, че сметката ѝ в П. е дебитирана със сумата 2855,34лв. по сметка на ЧСИ, както и възникнали допълнителни разноски на банката в размер на 11 лв. След проверка в канцеларията на ЧСИ Р. М., Б. установила, че срещу нея било образувано изпълнително дело от АСП, като това довело до недължимо и повторно събиране на вече заплатените разноски по адм.д. 2559 по описа на АССГ и по адм.д. №9672/2022г. по описа на ВАС. На 17 август Б. посетила на място канцеларията на ЧСИ М., за да се осведоми за основанието за принудително изпълнение, на която дата установила, че е издаден изпълнителен лист на 15.05.2023г. по делото.

Претендира, че действията на АСП срещу Б. за образуване на изп. дело 20237900401786 за принудително събиране на вече заплатената сума от 1800 лв. на 28.04.2023г., ведно с разноските за ЧСИ, адвокатско възнаграждение за водене на

изпълнително дело и деловодни разноски са изцяло "неоснователни, незаконосъобразни и недобросъвестни". Служителите на АСП не са проверили плащането на сумата, иначе не би се стигнало до изпълнително производство.

С оглед на горните основания се иска от ВАС на основание чл.144 АПК и чл.229 , ал.1 т.2 АПК да отмени "влязло в сила разпореждане за издаване на изпълнителен лист, постановено по адм.д. 2559/2022г. по описа на АССГ и да обезсили издадения изпълнителен лист от дата 15.05.2023г. по посоченото дело на АССГ, осъждащ Б. да заплати на АСП разноски в размер на 1800 лв.

Също иска от съда да издаде обратен изпълнителен лист за сумата от 2866,34лв. или за 1800 лв. алтернативно. Иска се и да бъдат присъдени всички направени в производството разноски.

На основание чл.213а, ал.1 и ал.2 АПК вр. чл.231 от същия кодекс, настоящият съд и състав на съда е компетентен да извърши проверката за допустимост на частната жалба:

"При произнасяне по искане за издаване на изпълнителен лист, проверката, която дължи компетентният съд, е относно правото за принудително изпълнение в полза на соченото като кредитор лице и срещу посочения длъжник по изпълняемото право, установено в съответното изпълнително основание. В производството по издаване на изпълнителен лист проверката относно наличието на ликвидно и изискуемо притезание е ограничена, предвид формалната доказателствена сила на подлежащите на принудително изпълнение съдебни или арбитражни актове, с която последните удостоверяват изпълняемото право. Производството по издаване на изпълнителен лист е друго, различно от исковото производство. При произнасяне по молба по чл. 405, ал. 1 ГПК, съответно при реализиране на предвидената в чл. 407, ал. 1 ГПК въззивна проверка за законосъобразност на постановено разпореждане, не се дава разрешение на материалноправен спор, свързан с предмета на делото, а се разрешава процесуален въпрос за наличие на предпоставки за принудително изпълнение на акта, въз основа на който е поискано издаване на изпълнителния лист. Постановеният от съда акт, с характер на разпореждане, не се ползва със сила на пресъдено нещо нито относно изпълняемото право, нито по отношение правото на принудително изпълнение." В този смисъл т. 3 от мотивите на Тълкувателно решение № 5 от 12.07.2018 г. по тълк. д. № 5/2015 г., ОСГТК на ВКС.

Съдът намира, че искането за обезсилване на издадения изпълнителен лист и отмяна на разпореждане на съда за издаването му, са лишени от правен интерес, тъй като изпълнителният лист вече е произвел своето правно действие - въз основа на него е образувано изпълнително производство и са събрани посочените в него суми, ведно с разноски по изпълнителното производство. Видно е отг изложените данни в частната жалба, изпълнението по издадения изпълнителен лист е приключило. Отмяната на разпореждането и обезсилването на изпълнителния лист се налага само когато има пороци при издаването, независещи от изпълнителното основание, такива пороци обаче не се твърдят. В Определение № 797/22.11.2013г. по ч.т.д. 4205/2013г. П т.о. на ВКС - ТК е прието, че липсва интерес от обезсилване, ако изпълнението вече е приключило.

Освен това, разпореждането на съда за издаване на изпълнителен лист също е изпълнено, доколкото издаденият изпълнителен лист е връчен на взыскателя, отразено върху съдебното решение на ВАС(в този смисъл Определение №773/26.10.2010г. по ч.т.д.717/2010г.,I т.о. на ВКС - ТК.

Следователно, липсва хипотеза, в която Б. може да се защити срещу изпълнителния лист именно поради изпълнението му.

Също е недопустимо е искането за издаване на обратен изпълнителен лист, доколкото не се касае за производство чл.245, ал.3 ГПК, нито за защита по чл.422 ГПК. Обратен изпълнителен лист по чл. 245, ал. 3, изр.2 ГПК се издава за "връщане на сумите, получени въз основа на допуснатото предварително изпълнение", какъвто не е процесният случай. За издаване на обратния изпълнителен лист е от значение дали в изпълнителното производство са събрани суми от длъжника, от които да е постъпило плащане на вискателя, както и дали тези суми подлежат на връщане предвид влязлото в сила решение за отхвърляне на установителния иск или на определението за прекратяване на производството по делото - чл.422 ГПК. Следователно, липсва каквото и да е основание да се издаде обратен изпълнителен лист, доколкото не е установено по предвидения за това ред дали действително е извършено плащане без основание по изпълнителното дело.

Издаването на обратен изпълнителен лист като средство за възстановяване на недължимо платени суми, не е предвидено в изпълнителното производство по АПК. Не е налице обаче празонта в правната уредба. Това е така, тъй като законодателят е предвидил производство за обезщетяване на вреди от незаконно изпълнение по този кодекс. Твърденията на Б. в частната жалба за двойно плащане, респективно плащане без основание по образуваното срещу нея изпълнително дело, в това число с оглед направеното искане за издаване на изпълнителен лист, имат за цел връщане на платеното без основание на основание незаконно изпълнително производство, попадат в приложното поле на чл. 299 АПК - задължение за обезщетяване за вреди от изпълнителното производство. Доколкото обаче се касае за вреди, причинени от изпълнението, каквато по същество представлява претенцията за издаване на изпълнително основание в полза на Б. за сумата от 2866,34лв, като недължимо платена сума, респективно при условията на алтернативност, обратен изпълнителен лист само за сумата от 1800 срещу Агенцията да социално подпомагане, ведно със законната лихва, считано от 10.08.2023г., то се касае за иск за вреди, който следва да бъде разгледан в рамките на производството за обезщетения по АПК. Предвид на изложеното, производство по ГПК, свързано с издаване на обратен изпълнителен лист като средство за възстановяване на недължимо платеното по изпълнително дело, е неприложим.

На основание всичко изложено, съдът следва да остави без разглеждане на основание чл. 215, т.4 вр. чл.213а, ал.2 АПК, частната жалба срещу разпореждането и за обезсилване на издадения изпълнителен лист на 15.05.2023г. въз основа на Решение № 4344/25.04.2023г. по адм.д. 9672/2022г. на Върховен административен съд, както и като недопустимо, искането за издаване на обратен изпълнителен лист, като укаже на ищцата, че е приложимо производството за обезщетяване на вреди от изпълнителното производство, предвидено по чл.299 АПК, като следва изрично да заяви, респективно да уточни иск за вреди за сумата от 2866,34лв, като недължимо платена сума по изпълнително дело пред ЧСИ М. по изпълнително дело 20237900401786/2023г., респективно при условията на алтернативност, само за сумата от 1800,00 лв., срещу Агенцията да социално подпомагане, ведно със законната лихва, считано от 10.08.2023г., като в случай, че претендира вреди по чл.299 АПК, искането следва да се разгледа в отделно исково производство по реда на АПК.

С оглед на изложеното, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявените с частна жалба с вх. № 30917/23.08.2023г. по описа на АССГ искания от И. М. Б. за отмяна на разпореждане за издаване на изпълнителен лист и обезсилване на изпълнителен лист от 15.05.2023г. , издаден въз основа на осъдителния диспозитив на Решение №4344/25.04.2023г. по адм.д. 9672 /2022г., за сумата от 1800,00 лв. общо, както и за издаване на обратен изпълнителен лист за сумата от 2866,34лв, като недължимо платена сума по изпълнително дело пред ЧСИ М. по изпълнително дело 20237900401786/2023г., респективно при условията на алтернативност, само за сумата от 1800,00 лв., срещу Агенцията да социално подпомагане, ведно със законната лихва, считано от 10.08.2023г., и ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по частната жалба за посочените искания.

УКАЗВА на И. М. Б., че искането за издаване в нейна полза на изпълнително основание за сумата от 2866,34лв, като недължимо платена сума по изпълнително дело пред ЧСИ М. по изпълнително дело 20237900401786/2023г. , респективно при условията на алтернативност, само за сумата от 1800,00 лв., срещу Агенцията да социално подпомагане, ведно със законната лихва, считано от 10.08.2023г., попада в приложното поле на чл.2899 АПК - задължение за обезщетяване на вреди от принудително изпълнение, като в случай, че претендира като такива посочените суми, следва да уточни изрично исканията си като съобрази изискванията за предявяване на иск за вреди по реда на чл.203 и следващите от АПК , в това число за съдържанието на исковата молба - по чл.205, ал.4 АПК вр. чл.1227 ГПК.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на И. М. Б. да уточни на заявените основания евентуално иск за вреди по чл.299 АПК във връзка с указанията на съда за правната квалификация на предявените искания - в 7-дневен срок от съобщението.

Разпореждането в частта, в която исканията са оставени без разглеждане, подлежи на обжалване с частна жалба пред върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му. В частта, в която съдът е дал указания за квалификацията на исканията на съда - не подлежи на обжалване.

Съдия: